

[Oluf Pedersen.]

vi kan ønske, om det. Men naar vi drøfter Forslaget her i Rigsdagen, og man henviser til, at det skal behandles i Skattekommissionen, saa synes jeg, at Finansministeren burde give os Tilsagn om, at denne Drøftelse skal ske paa lige Fod. Jeg synes ikke, at man behøvede at frygte det. Jeg synes, det var rigtigt og ogsaa naturligt, at naar man skulde drøfte et saadant Problem, kom der Folk med, som havde ofret lidt Tid paa at sætte sig ind i det i Stedet for, at Spørgsmaalet udelukkende skal drøftes af Folk, som at dømme efter de Udtalelser, som her er fremsat, endnu ikke har klaret sig i nogen Grad, hvordan disse Problemer skal løses.

Kan vi ikke faa et Tilsagn om, at Drøftelsen skal ske paa lige Fod? Det vilde være naturligt efter den Velvilje, den højtærede Statsminister viste os i Sommer, da han tilskrev os, at vi skulde faa Forslaget til Behandling. Naar jeg saa spørger Finansministeren: Hvornaar skal det Forslag behandles, og saa faar det Svar: Det skal være i god Tid, inden Kommissionen slutter, saa maa jeg spørge: Hvornaar er det Mening, at Kommissionen skal slutte? Skal det vare en halv Snes Aar, inden den slutter? Jeg har en Anelse om, at det skal vare en halv Snes Aar. Kan vi faa et Tilsagn, som siger, at om et halvt Aar vil vort Forslag være fremsendt til Kommissionen til Drøftelse? Kan vi faa et saadant Tilsagn? (Afbyrdelse.) Et helt Aar? (*En Stemme:* Ja, ja!). Naa ja, altsaa inden et Aar. Det er altid noget. Der skal aabenbart lang Tid til. Saa er der lige bestemt gaaet et Aar, fra dengang vi fik Svar fra Finansministeren om, at Forslaget vilde blive oversendt, og indtil Oversendelsen sker. Det skal vare et helt Aar. Jeg synes, at tre Dage havde været en passende Tid — altsaa til Oversendelsen. At selve Drøftelsen og Undersøgelsen skal vare længere Tid, siger jeg ikke noget som helst til.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vilde ikke erkende, at alle Mennesker har lige Ret til Jorden. Han tror, at han har mere Ret til Jorden end vi andre maaske. (*Knud Kristensen:* Jeg har Ret til den Jord, jeg har købt!). Ja, til selve Jorden. Det er givet, at som Skødehaver besidder det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sin Jord, og jeg besidder ogsaa min Jord som Skødehaver. Men selve Jordværdien besidder vi ikke, og den skal vi heller ikke besidde; selve Jordværdien bør være Fællesskabets, og den skal alle have lige Ret til; saa vi kan godt i Stedet for at sige lige Ret til Jorden sige lige Ret til

Jordværdien. Vi har lige Ret til Jorden, men vi omformer det i Praksis til, at vi siger: Godt, vi lader den enkelte beholde sit Jordstykke, men vi skal alle sammen have lige Ret til Jordværdien. Vi skaber Jordværdien i Fællesskab. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skaber ikke en Smule mere Jordværdi end vi andre. De, der ingen Jord har, skaber Jordværdi lige saa vel som de, der har Jord. Det er en samfundsskabt Værdi. Det er det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller slet ikke forstaar, men det maa vi have ham undskyldt; han har saa meget om Ørerne, saa det er ikke værd, at han ogsaa skal beskæftige sig med det.

Dernæst siger det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen to Ting, jeg gerne vil have slaaet fast. For det første siger han, at naar vi gennem 25 Aar paaligner Bygningerne 2 pCt. om Aaret, tager vi Halvdelen af Bygningsværdien. Det er altsaa ikke rigtigt, for det er kun 30 pCt., man betaler. Derefter siger det ærede Medlem, at naar man giver Skødehaverne 4 pCt. af Jordværdien, er det slet ingen Erstatning. Altsaa 2 pCt. af Bygningsværdien er Halvdelen, men 4 pCt. af Jordværdien er ingenting. Hvis det ærede Medlem vil regne paa samme Maade i begge Tilfælde, maa han sige, at 2 pCt. af Bygningsværdien er Halvdelen af Bygningsværdien, men saa maa 4 pCt. af Jordværdien ogsaa være hele Jordværdien. Jeg mener, at 2 pCt. af Bygningsværdien gennem 25 Aar maa med den Rentefod, vi har nu, siges at være 30 pCt. af Formuen, og de 4 pCt. af Jordværdien repræsenterer, som jeg var inde paa før, 60 pCt. af Jordværdien.

Men det ærede Medlem har ikke Ret i, at man ingenting yder. Hvad er det, der sker for den Mand, som har et Stykke Jord, der er 1 000 Kr. værd? Man paaligner ham en Grundskyld af 4½ pCt. og giver ham 4 pCt. i Godtgørelse. Det, som sker reelt, hvis han vil gøre sit Formuetab op, er det, at man paaligner hele Jordens Værdi som Grundskyld og yder ham en Godtgørelse, som igen svarer til 4½ pCt. Rente og Rentas Rente for de 60 pCt. Altsaa, det Formuetab, han lider, er paa 40 pCt., for saa vidt Talen er om et Jordstykke uden Bygningsværdier paa. Hvis der er Bygningsværdier paa, vil det gennemsnitlige Tab være 30 pCt. Han faar de 70 pCt. godtgjort.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger for det første, at det Beløb, som vi tager til denne Godtgørelse, er et mægtigt stort Beløb; det ærede Medlem synes, at det er urimelig stort. Men dernæst siger det ærede Medlem, at de, der skal have det, faar slet ingenting. Jeg mener, at man